

APOSTOŁ PAWEŁ W RZYMIE

Tekst biblijny: Rz 1,8

Cel lekcji:

Poznanie: Poznanie historii i tła relacji Pawła ze zbrodnią rzymskim.

Odczucie: Odczucie wielkiego pragnienia Pawła zbawienia zarówno Izraelitów jak i pogan wyłącznie z łaski przez wiarę oraz odczucie podobnego pragnienia pracy dla ratowania zgubionych ludzi.

Działanie: Podzielanie misyjnego zapału Pawła oraz jego metod docierania do świata przez kształtowanie metod docierania do najbliższego społeczeństwa.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Plan Pawła zanieśienia ewangelii do Hiszpanii.

A. Jak strategia misyjna Pawła była postrzegana nie tylko jako teoria, ale konkretny i praktyczny plan?

B. Jakie misyjne „Hiszpanie” powinniście odwiedzić w waszym praktycznym wydawaniu chrześcijańskiego świadectwa?

II. Odczucie: Pragnienie Pawła pełnienia misji i prowadzenia do zbawienia zarówno Izraelitów jak i pogan (wszystkich ludzi).

A. Jak możesz rozwijać współczucie dla niewierzących ludzi, których znasz i którym możesz przedstawić ewangelię?

B. Jakie rasowe, kulturowe czy narodowościowe uprzedzenia mogą wpływać na twoje odczucia wobec osób, z którymi stykasz się w społeczeństwie czy miejscu pracy?

III. Działanie: Realizowanie pragnienia, jakie Paweł demonstrował w misji dla zbawienia ludzkości.

A. W jaki praktyczny sposób możemy głosić ewangelię ludziom przez okazywanie im pomocy?

B. Dlaczego naszym celem powinno być docieranie do ludzi z przesłaniem ewangelii?

Podsumowanie: Ta lekcja powinna zainspirować uczestników do przemyśleń i modlitwy oraz działań związanych z ewangelizacją.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 1,8

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Pochwała Pawła i docenienie wiary rzymskich chrześcijan powinny zainspirować i motywować wszystkich chrześcijan do uczynienia spraw duchowych najważniejszymi w ich życiu i działaniu.

Otwarcie dyskusji: Skłoń uczestników lekcji do szczerego zbadania ich zrozumienia prawdy biblijnej (zwłaszcza dotyczącej osobistego zbawienia i tego, co z niego wynika w praktyce). Następnie poprowadź ich do oszacowania ich obecnych starań i środków służących głoszeniu ewangelii tam, gdzie żyją i pracują. W podobny sposób Paweł potwierdzał swój plan ewangelizacji po krańce ziemi i dzielił się z innymi tym planem.

Pytania do dyskusji

1. Co oznacza ewangelia głoszona przez Pawła i jak ma się do innych ważnych chrześcijańskich nauk?
2. Jakie dary duchowe przejawiają się w waszym zborze? Jak dary te wskazują na misję zboru w waszym kontekście kulturowym? Jak dary te mają się do ogólnoświatowej misji Kościoła - naszej misji wobec innych chrześcijan i niechrześcijan?

Etap 2 - Badanie

Komentarz biblijny

I. Szerszy kontekst strategii misyjnej Pawła.

Historia podróży misyjnych Pawła i celów wyznaczanych przez niego na przyszłość pomagają nam lepiej zrozumieć praktyczne rady i teologiczną zawartość *Listu do Rzymian*. Znajomość historii życia Pawła jest szczególnie pomocna w kontekście zrozumienia jego nauk o osobistym zbawieniu wyłącznie przez wiarę w Chrystusa. Pamiętając o tym szerszym kontekście przejrzyj krótko cztery zasadnicze tematy *Listu do Rzymian* naświetlone w lekcji tego tygodnia.

Zadanie: Po pierwsze, aby lepiej ocenić zakres i cele misyjnej działalności Pawła, wyobraź sobie jedno ze starożytnych miejsc, do którego Paweł się udawał. Skorzystaj z atlasu biblijnego, by rozbudzić swoją wyobraźnię. Zadaj sobie pytanie: Jakie widoki, dźwięki, produkty spożywcze i ludzie dominowali w tym miejscu? Jak wyobrażenie sobie tych okoliczności pomaga ci lepiej zrozumieć kulturowe wyzwania stojące przed Pawłem jako misjonarzem? Jakie spostrzeżenia uzyskane dzięki temu doświadczeniu możesz zastosować do współczesnych wyzwań związanych z ewangelizacją?

II. Kontekst działalności Pawła (przeczytaj Rz 16,1-2; Dz 18,1-18; 20,2-3; 28,17-31; Rz 15,25.22).

Zbór koryncki został założony przez Pawła podczas drugiej podróży misyjnej (49-52 n.e.). Podczas trzeciej podróży misyjnej (53-58 n.e.) Paweł odwiedził Korynt i otrzymał dary dla potrzebujących chrześcijan w Jerozolimie. Jednak zanim opuścił Korynt i udał się w kierunku Jerozolimy, napisał *List do Rzymian* (przypuszczalnie w 58 roku n.e.), starając się wyjaśnić swoją naukę ewangelii łaski czyli zbawienia wyłącznie przez wiarę w Chrystusa.

Paweł spisał swoje wyjaśnienia jako efekt debat w kwestii tego, czy poganie muszą się stać Izraelitami (rytualnie i legalnie), zanim będą mogli się stać chrześcijanami. Paweł odwiedził zbory w Galacji (tuż przed przybyciem do Koryntu), gdzie kwestia ta (wynikła pierwotnie w Judei i Antiochii) stała się przyczyną podziału (o czym Paweł świadczy w *Liście do Galatów* i debatach zapisanych w *Dziejach Apostolskich*). Tak więc wydaje się, że Paweł pisząc do Rzymian miał dwa cele. Po pierwsze,

pisał, by powiadomić rzymskich chrześcijan o swoich misyjnych celach i strategii. Po drugie, pragnął im wyjaśnić głoszoną przez siebie ewangelię, zwłaszcza w powiązaniu z religią izraelską, *Starym Testamentem* i nawróceniem pogan.

Do rozważenia: W świetle nauki Jezusa i apostołów, jak ewangelia wyjaśnia teologiczne i etyczne nauki starotestamentowego prawa i proroków?

III. Opatrzność Boża w chrześcijańskiej służbie i misji (przeczytaj Rz 15,25.22).

Paweł zamierzał udać się do Rzymu, by pełnić służbę apostołską dla tamtejszych chrześcijan i założyć fundament misji zachodniej części basenu Morza Śródziemnego (Hiszpanii). Ale przed przybyciem do Rzymu musiał jeszcze dostarczyć dary zebrane na pomoc potrzebującym wśród ludu Bożego w Jerozolimie. Ta wizyta miała między innymi na celu zbliżenie serc pogan i Izraelitów w głębszej więzi. Miała służyć nie tylko materialnym potrzebom jerozolimskiego zboru, ale także być uzdrawiającym balsamem na rany spowodowane sporami wokół roli prawa w zbawieniu. Jednak „opatrność” Boża opóźniła realizację planu Pawła udania się do Rzymu, co sprawiało apostołowi wielki smutek. Wreszcie zamiast udać się do Rzymu jako wolny człowiek, Paweł został tam przywieziony pod przymusem, jako więzień, w celu osądzenia.

Do rozważenia: Naturalnie nasuwa się pytanie, dlaczego opatrność Boża opóźniła realizację planów Pawła i nie szczydziła mu cierpienia. Jak możemy wyjaśnić tę trudną kwestię?

IV. Definicja świętych (przeczytaj Rz 1,7).

Słownik definiuje „świętego” jako „osobę o szczególnej świętości życia, formalnie uznanej jako święta przez Kościół chrześcijański, szczególnie przez kanonizację”. Słowo „szczególnej” może sugerować, że święci są obdarzeni wyjątkowym darem świętości, który daje im duchową wyższość nad przeciętnymi wierzącymi. Ale jak *Biblia* definiuje słowo „święty”?

Słowo „święty” w Rz 1,7 jest tłumaczeniem greckiego słowa *hagios* oznaczającego to, co zostało odłączone od całości albo przeznaczone do szczególnego powołania lub celu. *Hagios* jest używane w szczególności w odniesieniu do członków Kościoła wczesnochrześcijańskiego, a ma oznaczać tych, którzy są czysti, sprawiedliwi i święci. Paweł napisał: „Wszystkim, którzy jesteście w Rzymie, umiłowanym Boga, powołanym świętym: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa” (Rz 1,7). Użycie przez Pawła słowa „świętym” w tym miejscu oznacza cały Kościół, a nie jakieś wybrane, szczególne jednostki czy grupy. Niektóre współczesne przekłady tego wersetu pomagają zrozumieć sens tego słowa tłumacząc je jako „święty lud Boży”. Sugerują w ten sposób, że święci to ludzie wybrani przez Boga i odłączeni od innych jako Jego lud przeznaczony do szczególnych celów.

Tak więc wyraźnie „święty” to wierzący w Chrystusa i Jego ewangelię, przyjmujący zbawczą wartość Jego śmierci skuteczną wobec wszystkich wierzących - bez względu na płeć czy narodowość.

Do rozważenia: Jak możemy poprawić definicję „świętego”, aby wyjść poza tradycyjne rozumienie tego słowa, obciążone ideą duchowego ekskluzywizmu i elitaryzmu?

V. Kim byli wierzący należący do zboru rzymskiego? (Przeczytaj Rz 1,8).

Zbór rzymski składał się z wielonarodowej i wielokulturowej mieszanki chrześcijan pochodzenia izraelskiego i pogańskiego. Był przy tym słynny i wielce szanowany „po całym świecie”. Wymierając zarówno izraelskich jak i grekojęzycznych wierzących Paweł wydaje się sugerować, iż wszyscy wierzący powinni być zjednoczeni w ewangelii i jej głoszeniu całej ludzkości, „jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka” (Rz 1,16).

Do rozważenia: Zastanów się nad szerszym misyjnym, praktycznym i teologicznym kontekstem, w którym powstało przesłanie *Listu do Rzymian*. W świetle tego kontekstu, jak wierzący w twojej klasie szkoły sobotniej mogą osiągnąć pełniejszą jedność teologiczną i praktyczną, która będzie najbardziej sprzyjać głoszeniu trójjanielskiego poselstwa?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: W świetle historycznego tła działalności Marcina Lutra w XVI wieku i apostoła Pawła oraz innych chrześcijan w I wieku ery chrześcijańskiej sensowna wydaje się potrzeba uważnego zastanowienia nad tym, co łączy te różne historyczne uwarunkowania. Musimy się zastanowić zwłaszcza nad tym, jakie były kontekst kulturowy i moralne wyzwania tamtych czasów i jak zostały „odkupione” przez ewangelię Pawła.

Pytania do zastosowania

1. W jakich innych kontekstach kulturowych w historii Zachodu odrodzenie biblijnego zrozumienia zbawienia wyłącznie z łaski przez wiarę miało odkupieńczy wpływ w danej kulturze?
2. Jak ewangeliczna oferta zbawienia (w tym podkreślenie dostępności zbawienia dla wszystkich grzeszników, bez względu ich pochodzenia etnicznego, statusu społecznego czy wykształcenia) pomaga łagodzić napięcia rasowe i rozwarstwienie ekonomiczne w waszej kulturze?
3. Jak ewangelia i etyka Pawła mają się do silnie zsekularyzowanej współczesnej kultury zachodniej?
4. Dlaczego regułą wydaje się, iż większa otwartość na ewangelię występuje w mniej zindustrializowanych kulturach na świecie?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Poproś uczestników lekcji, by zastanowili się nad różnymi sposobami, dzięki którym mogą osobiście, w swoim kontekście religijno-kulturowym, skuteczniej przedstawiać ludziom przesłanie ewangelii. Jak ich moralne i etyczne świadectwo (bycie uprzejmym, grzecznym i wyrozumiałym) tworzy atmosferę, w której głoszenie błogosławieństw ewangelii może być odbierane jako bardziej pociągające dla tych ludzi w ich środowisku pracy i rozrywki?

Zadania

1. Omówcie wspólnie metody i sposoby indywidualnej i wspólnej ewangelizacji w waszym środowisku.
2. Oszacujcie umiejętności i dary duchowe, jakie posiadacie i możecie wykorzystać w takiej ewangelizacji.